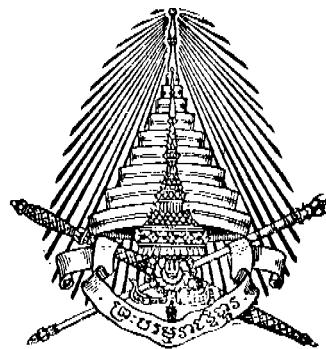

วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๓ หน้า ๑ ๒๐๖

พระวราษฎร์ภิกา
จัดตั้งเทศบาลเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์
พุทธศักราช ๒๕๖๗

ในพระปรมາṇวิไชยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ อนันนท์ทิพด
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗)

อาทิตย์พอกา

เจ้าพระยาภิญญา

พ.ด. อ. เจ้าพระยาพิชัยณรงค์ไชยธิน

ตราไว้เมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๗

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

ເລີ່ມຕະຫຼາດໄສຈົກຈຳຈານຸບນໍາເກຍວັນທີ ۱ ກຸມພັນທີ ۲۵ ລົດ

ໂດຍທີ່ເຫັນສົມຄວງຈັດເບືດທີ່ໜຸ່ມນຸ່ມໃນບຣດາຕຳນົດລັອນເປັນ
ທີ່ຕັ້ງຄາລາວ່າການ ຈັງຫວັດບຸຮັມຍໍ ໃຫ້ມີສູ້າະເປັນເທັນບາລເມື່ອງ

ຄະະຜູ້ສຳເຮົາຈຳກັດເບືດທີ່ໜຸ່ມນຸ່ມໃນພຣມາກໄຊຍ
ສົມເຕັ້ງພຣເຂົ້າອູ້ໜ້ວ ອາສີຍອຳນາຈຕາມຄວາມໃນມາຕຣາ ۴۶
ວຽກ ۱ ແລະ ວຽກ ۳ ແ່ງພຣະຣາຊນັ້ນຢູ່ຕິຈັດຮະບັບນັ້ນເທັນບາລ
ພຸຖະສັກຮາຊ ۲۵ ລົດ ຈຶ່ງໃຫ້ພຣະຣາຊກຖະໜູ້ການີ້ການີ້ໄວ້
ຕັ້ງຕ່ອໄປນີ້

ມາຕຣາ ۱ ພຣະຣາຊກຖະໜູ້ການີ້ໃຫ້ເຮົ່າກວ່າ “ພຣະຣາຊ
ກຖະໜູ້ການີ້ຈັດຕັ້ງເທັນບາລເມື່ອງບຸຮັມຍໍ ຈັງຫວັດບຸຮັມຍໍ ພຸຖະ
ສັກຮາຊ ۲۵ ລົດ”

ມາຕຣາ ۲ ໃຫ້ໃຫ້ພຣະຣາຊກຖະໜູ້ການີ້ ຕັ້ງແຕ່ວັນປະກາດ
ໃນຈຳກັດຈານຸບນໍາເກຍເປັນຕົ້ນໄປ

ມາຕຣາ ۳ ໃຫ້ຈັດເບືດທີ່ໜຸ່ມນຸ່ມໃນບຣດາຕຳນົດລັອນເປັນ
ທີ່ຕັ້ງຄາລາວ່າການຈັງຫວັດບຸຮັມຍໍ ຕາມເບືດທີ່ກຳຫັນດໄວ້ໃນ
ມາຕຣາ ۴ ຂຶ້ນເປັນເມື່ອງ ມີສູ້າະເປັນເທັນບາລເມື່ອງ ມື້ນາມວ່າ
“ເທັນບາລເມື່ອງບຸຮັມຍໍ ຈັງຫວັດບຸຮັມຍໍ..”

ມາຕຣາ ۴ ໃຫ້ກຳຫັນດເບືດທີ່ເທັນບາລເມື່ອງບຸຮັມຍໍ ຈັງຫວັດ
ບຸຮັມຍໍ ໄວດັ່ງນີ້ ຄືວ່າ

วันที่๑๔กุมภาพันธ์๒๕๖๗ ราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๕๓หน้า ๑๒๐๙

ด้านเหนือ ตั้งแต่หลักเขตที่ ๑ ซึ่งตั้งอยู่บนศูนย์กลางท้องรถไฟสายไปนครราชสีมา ห่างจากศูนย์กลางสถานีน้ำรัมย์ ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันออกเป็นระยะ ๒๑๕ เมตร แล้วเลี้ยวซึ่งทางรถไฟไปโคลาเจาไปทางทิศตะวันตกผ่านถนนไปอ่าเภอ นางรอง จุดหลักเขตที่ ๒ ซึ่งตั้งอยู่บนผังเหนือของริมห้วย และห่างจากริมถนนไปอ่าเภอนางรองผ่านไปเป็นระยะ ๖๐๐ เมตร

ด้านใต้ จากหลักเขตที่ ๒ หักเป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันออก จุดหลักเขตที่ ๓ ซึ่งตั้งอยู่ริมผังตะวันออกของถนนไปอ่าເປົອຕຸງ และห่างจากสามแยกถนนไปอ่าເປົອຕຸງและถนนไปอ่าເປົອนางรองพบกันที่มุมผังใต้ของถนนไปอ่าເປົອนางรองและผังตะวันออกของถนนไปอ่าເປົອຕຸງ เป็นระยะ ๖๕๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๓ หักเลี้ยวเป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ จุดหลักเขตที่ ๔ ซึ่งตั้งอยู่ริมผังตะวันตกของถนนผ่านวัดกลางด้านตะวันตก และวัดจากศูนย์กลางของถนนไปอ่าເປົອนางรอง เป็นระยะไปจุดหลัก ๒๓๐ เมตร

ເລີ່ມຕາຫນ້າ ๑๒๐ ກຣາະກົງຈານຸບກຍາວັນທີ ๑ ແກ່ນກາພັນທີ ໂດຍ

ຈາກຫັດກເບຕີ່ທີ່ ۴ ເລີ່ມບລະລົມຜົ່ງເໜືອໄປທາງທີສະວັນອອກ ຈົດຫັດກເບຕີ່ທີ່ ۵ ຊົ່ງຕັ້ງອູ່ນວິມຄັນຜົ່ງເໜືອຂອງຄົນດ້ານເໜືອເຮືອນຈຳ ແລະຫ່າງຈາກມຸນຄົນເຮືອນຈຳດ້ານຕະວັນອອກ ເປັນຮະຢະ ၃၃၀ ເມຕຣ

ດ້ານຕະວັນອອກ ຈາກຫັດກເບຕີ່ທີ່ ۶ ເປັນເສັ້ນຄຽງໄປທາງທີສະເໜືອ ຈົດຫັດກເບຕີ່ທີ່ ၇ ຊົ່ງຕັ້ງອູ່ນສຸນຍົກລາງທາງຮດໄຟໄປອຸບຸດ ແລະຫ່າງຈາກຮົມຜົ່ງຕະວັນອອກຂອງທາງໄປອໍາເກົອພຸຖທີ່ໄສ ເປັນຮະຢະ ၄၅၀ ເມຕຣ

ຈາກຫັດກເບຕີ່ທີ່ ၈ ເລີ່ມໄປກັບທາງຮດໄຟໄປທາງທີສະວັນຕກ ຈົດຫັດກເບຕີ່ທີ່ ၉ ຊົ່ງຕັ້ງອູ່ນສຸນຍົກລາງທາງຮດໄຟແລະຮົມຜົ່ງຕະວັນອອກຂອງທາງໄປອໍາເກົອພຸຖທີ່ໄສທັດກັນ

ຈາກຫັດກເບຕີ່ທີ່ ၉ ເລີ່ມຮົມຜົ່ງຕະວັນອອກຂອງທາງໄປອໍາເກົອພຸຖທີ່ໄສໄປທາງທີສະເໜືອ ຈົດຫັດກເບຕີ່ທີ່ ၈ ຊົ່ງຫ່າງຈາກຫັດກເບຕີ່ທີ່ ၉ ເປັນຮະຢະໄປຕາມຄົນ ၄၅၀ ເມຕຣ

ຈາກຫັດກເບຕີ່ທີ່ ၈ ທັກເລື້ອງໄປທາງທີສະວັນຕກເນື່ອງໄຫ້ຈົດຫັດກເບຕີ່ທີ່ ၅ ຊົ່ງຕັ້ງອູ່ນເສັ້ນ ແລະຫ່າງຈາກຫັດກເບຕີ່ທີ່ ၈ ເປັນຮະຢະ ၄၆၅ ເມຕຣ ແລະຫ່າງຈາກເສັ້ນຕັ້ງຈາກກັບທາງຮດໄຟ ၄၅၀ ເມຕຣ

วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๗ ราชกิจจานุเบกษาเดิม ๕๓ หน้า ๑๒๑๐

จากหลักเขตต์ที่ ๕ ห้ามเลี้ยวไปทางทิศใต้ จนบรรจบกับ
หลักเขตต์ที่ ๖

ดั่งปรากฏในแผนผังท้ายพระราชบัญญัตินี้

ตามเส้นแนวเขตต์ดั่งกำหนดไว้ในวรรคก่อน ให้มี
หลักยื่นอยู่บ้างไว้เป็นระยะเพื่อแสดงแนวเขตต์ด้วยความควร

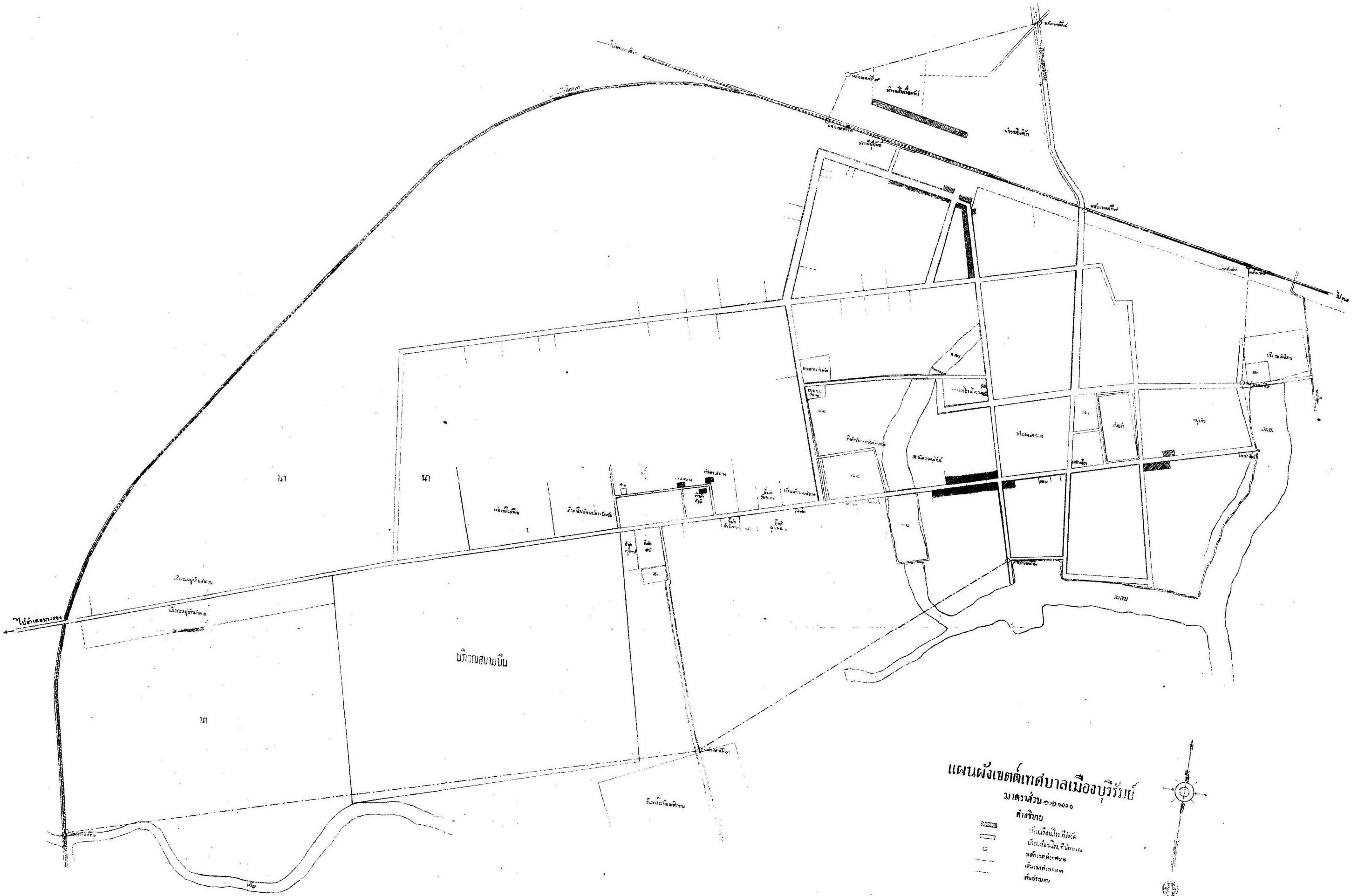
มาตรฐานที่ดินหรือโรงเรือนสิ่งปลูกสร้างของผู้ได้เหลือม
ถือเข้ามาในเส้นเขตต์ที่กำหนดไว้ในมาตรฐาน และแต่ส่วน
หนึ่งส่วนใด ให้ถือว่าที่ดินซึ่งติดต่อกันเป็นผืนเดียวกันนั้น
หรือโรงเรือนสิ่งปลูกนั้น ๆ อยู่ในเขตต์ที่สถาบัลเติ่มทุกส่วน

มาตรฐาน ๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่
รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พ. อ. พหลพลพยุหเสนา

นายกรัฐมนตรี

ແພນຝຶ່ງເຂດຕົກທີ່ບາລມືອງບົງວິນມີຢູ່
ນາຄົວສ່ວນວະຈັກ